

Den här gången kommer jag att ta upp sjukdomar i hals och svalg. Där förekommer både infektiösa, inflammatoriska och anatomiska problem. Jag håller mig till de vanligast förekommande.

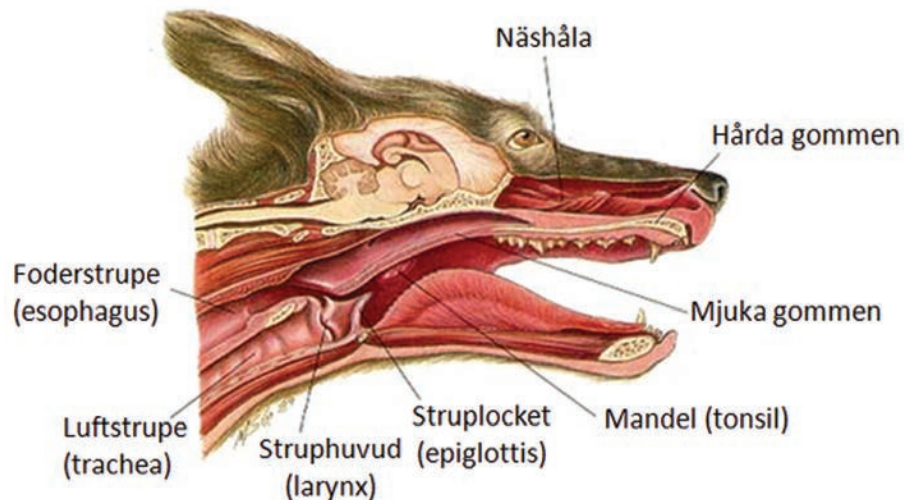
Kennelhosta

”Kennelhosta” är en virusorsakad halsinfektion, men även bakterien *Bordetella bronchiseptica* kan vara inblandad. Det finns flera olika virus som kan ge kennelhosta, så man beskriver snarare en symtombild än en specifik infektion. Symtomen är som bekant en akut insättande kraftig hosta. En del hundar kan hosta tills de kräks, och ibland tror husse och matte att problemet är att något sitter fast i halsen. I början kan hunden ha feber, men det går oftast ganska snart över.

Enligt SVA bör hundar med kennelhosta räknas som smittförande i två veckor efter att de *började* hosta. Många har mer eller mindre hosta längre än så, men om de är pigga och feberfria finns inga belägg för att de fortfarande skulle vara smittförande.

De allra flesta hundar tillfrisknar med några dagars vila och ev hostdämpande medicin. Det man skall vara uppmärksam på är om hunden efter några dagar får feber igen, nedsatt allmäntillstånd eller svårt att andas. Då måste veterinär kontaktas.

En stor andel av alla hundar vaccinerar rutinmässigt mot kennelhosta. Det är inte alltid en garanti för att slippa sjukdomen men dämpar symtomen och förkortar sjukdomstiden.

Tonsillit

Inflammation i halsmandlarna, bortsett från kennelhosta, är oftast ett problem på jakthundar och andra arbetande hundar. Det kan ibland vara en kvarstående inflammation efter kennelhosta, men oftast vet man inte säkert. Man har på senare tid börjat uppmärksamma att det kan bero på sura uppstötningar och kan alltså i grunden vara ett magproblem som ger symtom i halsen.

Behandlingen består i första hand av inflammationshämmande medicin. Antibiotika kan vara aktuell beroende på hur ”ful” inflammationen är. Vid återkommande inflammationer eller om halsmandlarna är kraftigt förstörade och blir ett mekaniskt problem i halsen kan de opereras bort.

Trakeit

Inflammation i luftstrupen är oftast en del av ett bronkit/astma-problem som ger hosta. Behandlingen är som för astma, kortison med tabletter eller inhalator och/eller bronkvidgare med inhalator.

Lång mjuk gom

Detta är ett problem nästan uteslutande hos småhundar. Den mjuka delen av gommen börjar bakom hårda gommen (taket i munnen) och sträcker sig bak mot svalget. Om mjuka gommen går för långt ned mot struphuvudet kan den ”slå lock” i svalget och hunden kan inte andas. Detta händer oftast när hunden är glad och uppspelt och andas häftigt. Ibland kan det gå så långt att hunden svimmar. Om problemet väl har börjat tenderar det att gradvis bli värre.

Behandlingen är kirurgisk. En bit av den bakre delen av mjuka gommen tas bort för att öppna upp svalget. Det brukar fungera bra. Ibland tas tonsillerna bort samtidigt för att ge mer plats i svalget.

Trakealkollaps

Trakealkollaps är också ett småhundsproblem. Broskringarna i luftstrupen bildar inte en fullständig ring så luftstrupen kan falla ihop när hunden andas.

Tecken på trakealkollaps kan vara flera: hunden kan få rethosta vid ansträngning eller vid kallt eller väldigt varmt väder. Den kan bli andfådd lättare än normalt. Ofta hostar den vid tryck mot strupen, t.ex. om den drar i kopplet. Om trakealkollapsen förvärras kan hunden även börja hosta vid vila. Hunden kan också få så svåra hostattacker att den får andnöd. Övervikt förvärrar problemet.

Andra problem i luftvägarna som lång mjuk gom eller trånga näsborrar gör symtomen kraftigare.

Behandlingen består i att undvika ansträngning om det är väldigt varmt eller kallt. Att hålla hunden slank är viktigt! Man kan prova medicinering med ”astmamediciner”. I grava fall får man överväga operation, men prognosen är tveksam i dessa fall.